

det er da den simplest tænkelige administration, man overhovedet kan forestille sig, så det argument giver jeg ikke fem flade øre for.

Jeg kommer til den konklusion, der skal udformes som et spørgsmål, at når jeg tror, Socialdemokratiet faktisk er enig i det, hr. Martin Glerup sagde, må jeg spørge de to andre regeringspartier: Er det dem, der har stukket en kæp i hjulet for det forslag, de fleste avislæsere har troet, denne debat skulle slutte med? Er det Det Radikale Venstre, der har hindret, at vi fik en overforbrugsafgift, eller er det CD?

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg føler trang til på dette tidlige tidspunkt af debatten at kommentere et par af de ting, der er blevet sagt fra talerstolen, ikke mindst af Venstres medlemmer af Tinget.

Lad mig allerførst sige, at det nok forundrer mig en anelse, at repræsentanter for de nævnte partier ikke har brugt nogen som helst energi på at bekræfte målsætningen for vores miljøudvikling. Det har man ikke brugt nogen som helst kræfter på. Men hvis man lige går tilbage i historien fra 1986 og frem til dags dato, har det jo ikke mindst været Venstre og De Konservative, der gennem op til flere beslutninger i denne Folketingssal har fastholdt målsætningen om 50 pct.s reduktion af kvælstofudledningen, og jeg synes, det er godt og rigtigt, man har haft den målsætning.

Nu kan vi konstatere, at vi ved brugen af de instrumenter, der er taget i anvendelse, er gået i den rigtige retning, hvilket jeg bl.a. har understreget i den redegørelse, jeg lige har afleveret til Folketinget. Men de, der har haft tid til at læse den redegørelse, jeg kom med kort før jul, skulle ikke bruge ret meget tid på at konstatere, at der er tre ting, som det er nødvendigt at tage fat på.

Den ene ting er det, hr. Hansen-Nord for kort tid siden gav udtryk for, at nu må der ikke engang være optimisme i erhvervet længere, og nu skal vi også helt centralt til at fastsætte udbytteneiveauet. Et af problemerne er netop, at der har været fastsat et urealistisk højt udbytteneiveau og dermed også er blevet tilført for meget kvælstof. Det ser ud til at være et stigende problem, og det, vi vil gøre nu, er at sørge for, at der bliver fastsat et mere realistisk udbytteneiveau og dermed reducere den mængde kvælstof, der er behov for.

En anden ting, vi også kan se, der er store problemer i, er den reelle opgørelse af den kvælstofmængde, som der er til rådighed. Også her påpeger redegørelsen ganske klart, at der er nogle misforhold, der skal kigges på, og det er også tilkendegivet, at vi vil tage fat på det.

Det sidste, jeg vil kommentere her, er udnyttelsesprocenterne. De partier, jeg omtalte før, altså Venstre og De Konservative, har jo selv været med til klart at understrege, at nu skulle vi fastsætte udnyttelsesprocenterne frem til og med 1997, og den del af bæredygtighedsberetningen sluttede netop med at fastslå, at derefter går vi videre på den måde, det er teknisk muligt.

Jeg håber da, at man stadig vil fastholde disse gode tanker og ideer, og at man ikke undervejs vil løbe fra det. Hvad er det, vi har sagt? Vi har sagt, at ambitionsniveauet, som det stod i bæredygtighedsberetningen om udnyttelsen, fortsat er højt, og vi vil i de kommende måneder studere relevant materiale og derudfra se, hvilke tekniske muligheder vi har for at komme videre. Jeg har i dag givet udtryk for, at det materiale, der indtil nu har været til rådighed for mig, peger i retning af en udnyttelse, der er 15 pct. højere, og viser det sig, at det er teknisk muligt i den kommende tid, vil jeg leve op til den beretning, som Venstre og De Konservative har del i, og fastsætte højere udnyttelsesprocenter for 1998 og 1999.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Angående hr. Steen Gades bemærkning om, at det var umuligt at lovgive imod optimismen, kan vi kun sige: Ja, heldigvis, for ellers havde der ikke længere været landbrug i Danmark!

Noget andet, der blev sagt, var, at det går godt. Hvad er godt? Gennemsnitslandmandsfamilien tjente i 1995 200.000 kr., og en tredjedel kom udefra.

Så er der landbrugsministerens udnyttelsesprocenter. Landbrugsministeren sagde selv, at det gik i den rigtige retning. Hvornår kan landbrugsministeren være færdig med sit materiale, som kan godtgøre, at nu er det teknisk muligt at sætte disse udnyttelsesprocenter op? Kan vi forvente, at landbrugsministeren vil sørge for, at landbruget, som tilfældet var ved etablering af gylletanke, får ekstra bevillinger eller lånemuligheder til anskaffelse af teknik til at sprede den gylle, eller skal landbrugerne selv stå for det?